

[Lenger]

Det er naturligvis umuligt at gå i detaljer, men jeg vil gerne fremhæve spørgsmål som interne arbejdsrapporter, de såkaldte skuffecirkulærer og sygejournaler, hvor SF har fundet en løsning, der efter vores opfattelse er helt tilfredsstillende. Det må naturligvis være en forudsætning, uanset hvornår man diskuterer offentlighedslov og principper om offentlighed i forvaltningen, at de oplysninger, man har adgang til, er rigtige. Det være sagt specielt med adresse til hr. Bjørn Elmquist. Jeg er enig med hr. Bjørn Elmquist i, at det ville have været en fordel, om det forlig, han taler om, aldrig havde set dagens lys, men det er såmænd ikke så meget på grund af bestemmelser i offentlighedsloven som på grund af forligets substans.

Der er en enkelt bestemmelse i SFs forslag, vi ikke synes er særlig god; den vil jeg komme tilbage til.

Først vil jeg sige, at jeg synes, at SF har et godt grundlag ved, at man har taget borgerens, brugerens, partens, udgangspunkt, og det er selvfølgelig også derfor, man når frem til det produkt, man fremlægger her. Det er disse menneskers behov, der har været udgangspunktet for SF, og det synes jeg tydeligt skinner igennem i nogle af de konkrete eksempler, der er i forslaget, hvoraf jeg har nævnt tre.

I modsætning til borgerens, brugerens og partens udgangspunkt kunne man selvfølgelig også tage myndighedernes udgangspunkt. Så vil man altid opleve borgerne som nogle irriterende væsener, der bare snager i noget, som dybest set ikke vedrører dem. Eksempelvis er de kommunale organisationer ikke kendt for ligefrem at slås for de enkelte borgers demokratiske rettigheder, tværtimod. Der findes snart ikke den mindretalsgaranti, den høringsmulighed eller den ret til indsigt, der fra tid til anden ikke har vakt Kommunernes Landsforenings mishag.

På den måde adskiller SFs forslag sig markant fra regeringens, både i nogle konkrete ting og i udgangspunktet, og det er grunden til, at vi synes, det er et godt forslag.

Jeg vil især fremhæve den meget klare måde, SF har medtaget Kommunernes Landsforening, Amdrårdsforeningen, Kommuneekemi, Kommunedata og arbejdsløshedskasserne som omfattet af offentlighedsreglerne, og hertil kommer de institutioner, der hovedsagelig er finansieret af offentlige midler. Det

synes vi er fint. Lidt af det samme er med i regeringens forslag, men, synes vi, ikke på så klar en måde som i SFs forslag.

Jeg vil godt fremhæve den positive side ved forslaget, at det ikke i samme omfang som regeringens forslag indeholder et væld af ministerbemyndigelser. Disse generelle bemyndigelser synes vi er en uskik, og derfor er vi glade for, at SF har undgået det. Det er altså udgangspunktet, og derfor kan vi tilslutte os det.

Når SF understreger, at der er nogle oplysninger om virksomheder, der er af så fundamental betydning for levevilkårene, at der bør gælde offentlighed herom, så er vi også med, men så brækker det pludselig, for så siger SF alligevel, at oplysningerne skal kunne undtages, ganske vist efter en konkret afvejning af offentlighedsinteressen mod virksomhedens interesse. De skal altså kunne undtages, hvis der er, som det hedder, »afgørende hensyn til virksomhedens økonomiske interesser«.

I bedste fald er bestemmelsen og bemærkningerne uklare, i værste fald er vi uenige. Vi vil meget gerne høre, hvordan SF egentlig har tænkt sig at fortolke dette begreb »afgørende hensyn til virksomhedens økonomiske interesser«. Hvor afgørende skal sådan nogle interesser være? Jeg kunne godt forestille mig, hvordan holdningen ville blive til monopohtilsynet, hvis der ikke gjaldt offentlighed om de forhold i form af nogle særbestemmelser. Så ville de jo ikke kunne offentliggøre rapporter uden at komme på kant med straffeloven. Det spørgsmål interesserer os selvfølgelig, især i SFs udgave og i SFs fortolkning, men ud over det vil vi give tilslutning til principperne og stort set også til detaljerne i forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er, som allerede sagt, ikke længe siden, at vi behandlede justitsministerens forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Kristeligt folkeparti mener principielt, det er vigtigt, at vi får så stor offentlighed som overhovedet muligt, men det er selvfølgelig nødvendigt med visse begrænsninger.

Vi kan ikke rigtig forstå, at det skal være nødvendigt for SF at komme med et selvstændigt forslag, da vi mener, at mange af disse ting sagtens kunne komme frem i rets-